

Søetatens Officerer, idetmindste en Deel af dem, efter at være blevne Secondlieutenanter, studere videre, og især at de lægge sig efter Artillerividensskaben. De Bestemmelser, der findes i §§ 25, 26 og 27, ville imidlertid gjøre dette meget vanskeligt og efter min Mening foranledige, at Søofficererne ikke ville studere videre, og da man jo dog maa ønske at naae det Maal, som man tilsigter, saa antager jeg, at man vil gaae ind paa saadanne Forandringer heri, der ville gjøre dette muligt. De omtalte Paragrapher omtale nemlig den Tid, hvori en Søofficer skal have været tilføes i forskjellige Stillinger, for at han skal kunne avancere. Seer man efter, hvad der i den udkomne Plan for Underviisningen i Hærens Officereskole forlanges af en theoretisk uddannet Artillerist, vil man see, at det er temmelig betydelige Kundskaber, og at det vil medtage flere Aar at forberede sig til at gennemgaae denne Examen. Dernæst er dette langtfra tilstrækkelig, thi denne Examen gjælder kun det Theoretiske, og der følger en praktisk Skole ovenpaa; de skulle gaae i Bærkederne, for at blive bekendte med Udførelsen af alle de forskjellige Arbejder, og Alt dette vil medtage en meget lang Tid for en Søofficer, som han ikke kan anvende til at fare tilføes. Jeg maatte maaskee ved denne Leilighed gjøre opmærksom paa, at den Søfart, som det i disse Paragrapher er bestemt, at man skal have havt, vil af Marinen blive tagen paa det Allerskarpeste. Naar det saaledes hedder, at man skal have faret eet Aar tilføes, saa vil det sige, at man skal have faret tilføes i 365 Dage; det er altsaa ikke Noget, at man i et vist Aar, fra den 1ste Januar til den 31te December, har faret tilføes, naar man ikke har været i Farten hver Maaned og hver Dag i Aaret. For at faae ud, om en Mand har faret tilføes i et Aar, maa man tage de forskjellige Togter, han har gjort, lægge dem sammen, og saa see, om deraf udkommer eet Aars Logt, det vil sige, et Logt paa 365 Dage. Da de Togter, som en Officer nu kommer til at gjøre, idetmindste til Orlogs, ikke ere mere end paa 4—5 Maaned, saa vil det sees, at der vil gaae 3 Aar hen, for at han vil kunne have opnaaet at have faret eet Aar tilføes; og naar der saa forlanges 7 Aars Tjeneste tilføes, saa vil det altsaa sige,

at han skal have været 21 Aar Lieutenant, for at kunne have bragt det dertil. Der er nu ganske vist andre Veie, som i saa Henseende staae til en Officers Raadighed; han kan f. Ex. gaae i fremmed Tjeneste, han kan fare til Goffardis o. s. v.; men en Officer, der udtrykkelig lægger sig efter Studeringer, og som vil være en dygtig Artillerist, vil ikke vælge nogen af disse Veie. Han vil kun gjøre de Togter, der kræves af ham, og forøvrigt anvende sin Tid paa det Videnskabelige; men derved vil han være i høi Grad indskrænket i Henseende til at naae det Antal af Aar, som han skal have faret tilføes. — Der er endnu et mindre Punkt, som jeg skal omtale, nemlig § 16, hvor en Deel Bestemmelser ere indsatte med Hensyn til en Forbindelse imellem Hæren og Flaaden for Artilleriets Vedkommende. I og for sig er Ministeriet enigt i Tanken, derom vil jeg slet ikke yttre mig; men jeg for mit Vedkommende maa finde det hensigtsmæssigt, at denne Paragraph blev i det nærværende Lovudkast opført aldeles saaledes, som den staaer i Loven om Hærens Ordning. Der er jo nemlig Spørgsmaal om en ny Ordning; der skulde indføres en nøiere Sammenknytning mellem Hær og Flaade for Artilleriets Vedkommende, og det er man fuldkommen villig til at gaae ind paa; men da dette er et ganske nyt Forhold, har man antaget, at man vilde have friere Hænder til at ordne det paa en hensigtsmæssig Maade, naar det skete ad administrativt Veie, end naar Enkeltighederne staae udtrykkelig angivne i Loven. — Det er disse Punkter, som jeg skal fremhæve som dem, hvori der fra Ministeriets Side kunde ønskes Forandringer foretagne her i Thinget; med disse Forandringer antager jeg, at Lovforslaget vil være naaet et Skridt fremad, ogsaa i den Retning, at det vil hjælpe til at sammenknytte Hær og Flaade.

H. Petersen: Jeg vilde tillade mig en Bemærkning angaaende et mindre Punkt, men jeg maa tilstaae, at jeg er i en vis Forlegenhed, idet jeg nemlig ikke veed, om det henhører under Behandlingen af denne Lov, eller om det ikke rettere maatte henhøre under Behandlingen af Barnepligtsloven. Forsaaavidt det maatte